

POLAS VÍTIMAS DO QUENCEMENTO GLOBAL

Ana Ramírez Iglesias

IES POLITÉCNICO (VIGO)

Vigo, 23 de setembro de 2015.

Parece mentira que xa pasaran dous anos. Dous longos anos dende que recibimos a chamada do patrón do «[Ría de Vigo](#)» que nos dicía que o meu pai non ía volver. Recordo perfectamente como a miña nai colgou o teléfono cos ollos cheos de bágoas e tremendo, sen dicir nada, se achegou a min para darme unha longa aperta chea de tristura. Aquela tarde con só 10 anos, vinme obrigada a madurar de golpe porque o meu mundo mudara para sempre e eu sabía que nada volvería ser igual.

Moitas veces lle preguntei á miña nai por que. Por que a el e non a outro? Quen era o responsable de que o meu pai non volvese entrar pola porta cun sorriso na face recendendo a auga salgada? Pero a única resposta que me deu deixoume desconcertada:

- A culpa é do mundo, desta sociedade consumista á que non lle importa o máis mínimo a quen leve por diante para conseguir os seus obxectivos. O teu pai morreu porque os homes fan o que queren sen preocuparse polas consecuencias dos seus actos ata que é demasiado tarde.

Naquel momento non o entendín, non comprendía como o mundo podía ser o responsable da morte do meu pai, pero agora si. Agora sei que o culpable é algo que causamos os seres humanos, algo chamado quecemento global.

O meu pai foi mariñeiro toda a súa vida. Dende ben pequeno traballou no porto co avó e, cando fixo os 16, embarcou por primeira vez. Estivo en moitos lugares diferentes pero finalmente volveu a Vigo. Aquí coñeceu a miña nai e aquí nacín eu. O meu pai pasaba moito tempo no mar, pero sempre que volvía traía unha mancha de aventuras que contarme. Traballaba nun pesqueiro de bacallau no Atlántico Norte, preto das costas da [illa de Terranova](#). Sempre dicía que alí ía un frío deses que corta a pel e que polas mañás a cuberta do barco aparecía chea de grosas placas de xeo que tiñan que romper cos picos para poder limpala. Pero nos últimos tempos algo non ía ben. A temperatura da auga mudara, os peixes emigraban e cada vez tiñan que ir máis ao norte para poder

pescar. Unha noite sorprendeunos unha tormenta moi forte, os aparellos do barco deixaron de funcionar e sen o sonar non puideron ver o iceberg ao que se achegaban. Chocaron con el e abriuse unha brecha no casco do barco que comezou a escorar ata que finalmente afundiou no escuro océano.

Alguén podería pensar que ten isto que ver co quecemento global? Pois moito, agora seino ben e oxalá non o tivese aprendido deste xeito.

O [quecemento global](#) é un fenómeno provocado polos gases procedentes da queima de combustibles fósiles como o carbón e o petróleo, das industrias, da produción de electricidade, dos residuos almacenados en vertedoiros, da actividade agrícola, do uso de fertilizantes.

Estes concéntranse na atmosfera e crean [unha especie de cúpula](#) que atrapa tanto a calor irradiada pola Terra en forma de raios infravermellos de volta ao espazo como parte dos raios ultravioletas emitidos polo Sol, ao que se une o vapor de auga derivado do quecemento da superficie dos océanos. Todo isto orixina unha gran trampa de calor que pouco a pouco aumenta a temperatura globalmente e altera gravemente os ecosistemas do planeta. As consecuencias máis recentes que puidemos comprobar por nós mesmos son as alteracións no clima, a fusión do xeo dos polos e o cambio de conduta dos animais adaptados a determinadas condicións que se ven forzados a emigrar para vivir; animais como os peixes que antes pescaba o meu pai preto de Terranova.

Ás veces pregúntome se de verdade os seres humanos somos tan intelixentes como nós cremos. Fabricamos máquinas asombrosas, curamos enfermidades terribles e viaxamos polo espazo máis aló do que nunca ninguén imaxinou. Pero estamos destruindo o noso planeta, o noso futuro e o de todos os seres vivos que hai nel. E o que de verdade me mata é que temos a [capacidade e a tecnoloxía para intentar arranxalo](#), pero catro países adiñeirados que controlan os mercados globais e os recursos máis empregados e mellor pagados na actualidade impiden que as desenvolvamos e nós non facemos nada por arranxar esta situación. Eu sempre ouvín a expresión «cada un ten que poñer o seu gran de area, porque moitos pequenos xestos

poden mudar o mundo». É verdade. Se cada persoa puxese un gran de arroz teríamos oito millóns cento vinte mil quilos de comida para que ninguén pasase fame; se cada persoa puxese un céntimo teríamos setenta millóns de euros para que ninguén durmisse na rúa; e se cada persoa deixase de andar cincuenta quilómetros co coche emitiríamos corenta e nove mil millóns de quilogramos de CO2 menos á atmosfera.

Oxalá todo isto suceda, eu loitarei porque isto suceda. Vou estudar moito e cando sexa maior serei unha científica famosa, así todos terán que escoitarme, así conseguirei que a morte do meu pai e dos outros mariñeiros sirva para algo.

INSTRUCCIÓN PARA A EDICIÓN CO PROCESADOR DE TEXTOS DE GOOGLE

Unha vez teñas copiado o texto no teu Documento de Google e co título CQC14_4x_nomeapelido seguimos estes pasos:

- "Archivo" - "Configurar Página" - "DIN A-4" - "MSup3/MInf2/MEsq3/MDto1,5"
- "Seleccionar texto" - "Formato" - "Alinear" - "Justificado"
- "Seleccionar texto" - "Formato" - "Interlineado" - 1.5
- "Seleccionar texto" - "Fuente" - "Arial"
- "Seleccionar texto" - "Tamaño de fuente" - 12
- "Seleccionar título" - "Estilo" - "Título"

5 Hiperenlaces:

O quencemento global:

http://es.wikipedia.org/wiki/Calentamiento_global

unha especie de cúpula:

http://es.wikipedia.org/wiki/Efecto_invernadero

capacidade e a tecnoloxía para tentar arranxalo:

http://es.wikipedia.org/wiki/Protocolo_de_Kioto_sobre_el_cambio_clim%C3%A1tico

Ría de Vigo (enlace a Google Maps):

<https://www.google.es/maps/place/R%C3%ADa+de+Vigo/@42.2521606,-8.7377239,11z/data=!3m1!4b1!4m2!3m1!1s0xd2f622e07f20e43:0x15567371cb79b5eb>

illa de Terranova (enlace a Google Maps):

<https://www.google.es/maps/dir/R%C3%ADa+de+Vigo/Isla+de+Terranova/@45.3388059,-32.2112656,4z/data=!4m8!4m7!1m0!1m5!1m1!1s0x4b70b604d41b87f9:0xf06e44750398710!2m2!1d-56.3330408!2d48.6064556>

Incorporar unha **imaxe [CC](#) reusable** aliñada á esquerda e que estea bordeada por texto.

- “Google imáxenes” - palabra/s para a búsqueda - “Herramientas de búsqueda” - “Derechos de uso” - “Etiquetadas para reutilización”.
- Elixir a imaxe - BD-copiar - ir ao texto-abrir nova liña-pegar-clicar na imaxe-“Ajustar texto”-Elixir un espazo entre imaxe e texto.

Unha vez rematado ímolo gardar como documento pdf para que non poida ser modificado posteriormente:

“Archivo” - “Descargar como” - “Documento PDF (.pdf)”

Cando o teñades descargado no voso ordenador tédelo que subir á vosa carpeta compartida conmigo e que se debería chamar CQC14_4X_NomeApellidoApellido

A tarefa remata cando enviedes ao Aula Virtual (AV) o enlace acortado á vosa entrada do blog onde teñades publicado tanto o relato aumentado como a vosa introdución ou presentación coa opinión da experiencia en xeral e do relato en particular.